

Show

VICENT ANDRÉS ESTELLÉS

En la cortina de silenci un tall...

Joan Batista Roig

Sonaven les trompetes per damunt de la vida,
sonaven les trompetes per sobre la misèria,
sonaven les trompetes entre totes les fonts,
les trompetes lascives, les trompetes vibrants,
les trompetes que allarguen els rius vora la pena.
Sonaven les trompetes als Jardins del Real
i el cel estava ple de trompetes llunyanes
i una electricitat vaga hi havia en l'aire
i érem al centre d'un vertigen poderós,
i ballàvem els dos entre dones que cusen
i altres que fan jerseis i altres que no fan res
i els infants que donaven molles de pa als coloms,
i ballàvem els dos aquell vals miserable,
el teu cos ple de vels, ple de vels successius,
i ningú no escoltava les trompetes vibrants
car per ningú sonaven, sinó per a nosaltres,
que volàvem, ballàvem, mentre les gents tornaven
a fer les seues coses, brodar inicials,
a fer els seus jerseis, donar molles de pa
els infants als coloms, se'ns enduia la vida,
sonaven les trompetes per damunt de la vida,
sonaven les trompetes enlairant la misèria,
sonaven les trompetes entre totes les fonts,
les trompetes lascives, les trompetes captives,
les trompetes darrere dels forrellats dels càrcers,
les trompetes que allarguen els rius vora la pena,
la impura i bruta pena, la pena dels amants,
dels amants sense un cèntim, dels amants en un banc
dels Jardins del Real contemplant com les dones
cosien o bé feien els seus tranquils projectes,
satisfet el baix ventre, i els infants s'acostaven
als coloms amb les molles de pa, trèmulament,
les trompetes que allarguen la pena com un riu.

ANDRÉS ESTELLÉS, Vicent (1971): *Llibre de meravelles*.
València: L'Estel (1a edició) / Tres i Quatre (2a edició, 1972).